

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 03 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Lupu Dragoș XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.01.2019 – 03.04.2019 (prima instanță);
2. 15.05.2019 – 05.06.2019 (instanța de apel);
3. 03.09.2019 – 18.02.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 03 aprilie 2019, s-a hotărât că Lupu Dragoș a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e¹), j) Cod penal.

S-a aplicat lui Lupu Dragoș măsura de constrângere cu caracter medical sub formă de internare într-o instituție psihiatrică sub supraveghere riguroasă (IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie).

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Lupu Dragoș, într-o perioadă de timp nedeterminată a lunii ianuarie 2018 și până la data de 28.01.2018, timpul exact nu a putut fi stabilit de către OUP, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, din cauze nestabilite, în rezultatul unor circumstanțe necunoscute, având scopul omorului intenționat al tatălui său, Lupu Valeriu, i-a aplicat acestuia multiple lovituri peste diferite părți ale corpului și l-a asfixiat mecanic și ca rezultat a survenit decesul acestuia.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C0218 din 10.05.2018, decesul lui Lupu Valeriu a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin sugrumare,

ce se confirmă prin prezența hemoragiilor difuze în țesuturilor moi ale gâtului și a fracturii coamelor mari a osului hioid și ruptura cartilajului cricoidian din stânga.

Totodată, la examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat hemoragii difuze în țesuturile moi ale gâtului, fractura coarnelor mari a osului hioid și ruptura cartilajului cricoidian din stânga, cauzând asfixie mecanică și decesul victimei și conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă. Traumă toracică închisă: fractura directă a sternului la nivelul spațiului intercostal III, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; fracturi costale indirecte, bilateral (dreapta II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X; pe stânga II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X), cu hemoragii în țesuturile moi adiacente și conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă; Traumă vertebro-medulară închisă: ruptura discului intervertebral toracic Th 10; hemoragii în țesuturile moi adiacente, care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă.

Astfel, acțiunile lui Lupu Dragoș au fost încadrate, în baza art. 145 alin. alin. (2) lit. e¹), j) Cod penal, omorul unei persoane care este membru de familie, cu deosebită cruzime.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatului Lupu Dragoș, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a înceta procesul penal din motiv că participarea inculpatului la săvârșirea infracțiunii nu a fost dovedită, invocând că: în partea introductivă a Sentinței prima instanță în mod eronat a indicat faptul că cauza a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece aceasta nu a avut loc, referitor la indicarea faptului în partea introductivă că procedura de citare legală a fost respectată, aceasta nu a avut loc, mai mult, la data de 31.01.2019 a fost formulată o cerere de către apărare prin care s-a solicitat ca sa fie emisă o încheiere pe faptul admiterii solicitării apărării de a fi chemat în instanța de judecată a lui Lupu Dragoș, or gradul și caracterul îmbolnăvirii lui nu împiedică prezentarea în instanță. La ședința din data de 14.02.2019 cererea în cauză a fost respinsă. Prin urmare Lupu Dragoș nu cunoaște despre faptul examinării cauzei penale respective.

Mai mult, a indicat că, decesul lui Lupu Valeriu nu este imputabil lui Lupu Dragoș, ținând cont de prevederile art. art. 488 alin. (1), 101 și 497 alin. (2) Cod de procedură penală.

În cadrul ședințelor de judecată au fost audiați martorii Moraru Andrei, Saca Iurie, Panainte Ion, Panainte Viorel, însă acești martori la întrebarea apărării dacă au văzut ca Lupu Dragoș să fi manifestat acte de violență, față de defunctul Lupu Valeriu au răspuns negativ. La fel martorii nu au indicat asupra faptului că cunosc circumstanțe reale privind decesul victimei Lupu Valeriu. Totodată, martorii confirmă comportamentul liniștit a lui Lupu Dragoș, lipsit de conflictualitate. Deci, declarațiile martorilor audiați nu demonstrează că fapta prejudiciabilă a fost comisă de Lupu Dragoș.

Alte probe prezentate de acuzare, care au fost cercetate în instanță, nu dovedesc comiterea faptei de către Lupu Dragoș, și anume: pașaportul lui Lupu Valeriu - f.d. 5; procesul verbal de cercetare la fața locului - f.d. 26-27; certificatul de deces al Lupu Valeriu - f.d. 52; raportul de expertiză medico-legală - f.d. 88-92; raportul de expertiză psihiatrică - f.d. 164-170. Or, aceste înscrisuri dovedesc doar faptul că Lupu Valeriu a decedat, iar decesul său a survenit ca urmare a sugrumării. La fel, înscrisurile dovedesc starea sănătății mintale a lui Lupu Dragoș.

Prima instanța a emis o sentință prin care a dispus instituirea măsurii de constrângere cu caracter medical, însă în acest sens nu a declarat că Lupu Dragoș este recunoscut IRESPONSABIL. Or, trimiterea făcută doar la raportul de expertiză judiciară nr. 201836S0198 din 30.11.2018 nu dovedește starea lui de responsabilitate, mai mult, în pc. 1 al concluziei raportului se indică: "... în cazul dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția bănuitului, comisia de experți judiciari psihiatri pledează ca cet. Lupu Dragoș să fie recunoscut IRESPONSABIL". La caz, instanța în partea dispozitivă a sentinței nu-1 declară iresponsabil pe Dragoș Lupu, dar îi aplică măsura medicală cu caracter de constrângere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatului.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Lupu Dragoș a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹), j) Cod penal, potrivit elementelor constitutive „omorul intenționat, adică omorul unei persoane care este membru de familie, săvârșit cu deosebită cruzime”.

Instanța de apel a considerat irelevante alegațiile apelantului cu privire la mențiunea instanței de fond precum că cauza a fost examinată în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or, cauza a fost examinată conform regulilor procedurii generale, fiind strecurată o eroare materială în acest sens.

Argumentele declarate de către avocatul Gamurari Victoria în interesele inculpatului Lupu Dragoș în apelul declarat, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință, instanța de apel nu le-a reținut, indicând în acest sens că nu au nici-un suport, mai mult, toate probele administrate, au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, probe care la moment sunt în vigoare, or acestea nu au fost atacate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

La fel, instanța de apel a mai menționat că, în pofida faptului că martorii audiați nu au fost prezenți la momentul comiterii faptei, declarațiile martorilor audiați reprezintă probe indirecte prin care se confirmă cele comise de către inculpat. În acest sens, urmează a se reține că, martorul Moraru Andrei, a comunicat că: „Pe

parcursul anilor, deseori din apartamentul familiei Lupu se auzeau strigăte puternice cu cuvinte necenzurate... La familia Lupu nu a văzut să vină careva persoane străine, boschetari, alcoolici sau să se fi făcut dezordine și gălăgie”, iar conform declarațiilor martorului Saca Iurie: **„Uneori se mai auzeau careva certuri în apartamentul dat, de obicei seara, fiind sunete de ceartă între Valeriu și Dragoș... În luna decembrie 2017- ianuarie 2018, se auzea deseori certuri între cei doi, uneori cu zgomote caracteristice bățăilor, înțelegea că aceștia se bat, se trântesc în cadrul certei... de mai multe ori a auzit strigăte și certuri între Lupu Dragoș și Lupu Valeriu fapt din care înțelegea că aceștia inclusiv se și băteau”**.

Subsecvent, din declarațiile coroborate ale martorilor rezultă că între victimă și inculpat deseori erau conflicte, care degenerau în acțiuni de violență fizică, în cadrul unui din acestea anterior victima chiar sărind peste fereastră din casă. La fel, mai rezultă și faptul că persoane străine în locuința victimei și inculpatului nu obișnuiau să vină, iar careva urme de efracție în domiciliul lor nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel nu a reținut poziția apelantului precum că, inculpatul avea un comportament liniștit or, potrivit declarațiilor martorului Panainte Ion: „Lupu Larisa a rugat să o întâlnească pe ultima pentru a merge cu ea la domiciliul fiului Lupu Dragoș și soțul Lupu Valeriu, ca să ia niște lucruri. A fost rugat să meargă împreună deoarece Lupu Larisa se temea să nu fie bătută de fiul său Lupu Dragoș... **ulterior cu colaboratorii de poliție a venit la domiciliu lui Lupu Dragoș unde a sunat la sonerie și ultimul a deschis ușa, în apartament se simțea miros de putrefacție la care nu putea rezista, la întrebarea ce s-a întâmplat, Lupu Dragoș a spus că tatăl său este în comă dar nu este mort, el era revoltat de prezența polițiștilor în casă, avea un comportament agresiv față de ei, ultimii fiind nevoiți să aplice mijloace speciale pentru calmarea lui (gaz lacrimogen și cătușe). A mai indicat că ușa de la intrare în apartamentul lui Lupu Dragoș de mai mult timp era deteriorată și careva deteriorări suplimentare la momentul intrării în casă nu a observat... Lupu Larisa i-a povestit că fusese agresată fizic anterior de Lupu Dragoș. Anterior a auzit o discuție că Lupu Valeriu a sărit de la fereastra apartamentului etajul 3 deoarece era bătut de fiul său Lupu Dragoș, în rezultat fracturându-și un picior sau ambele. Din câte cunoaște, anterior Lupu Dragoș a fost internat în Bălți la spitalul de psihiatrie deoarece acesta a agresat-o pe bunica sa de pe linia lui tata înainte de aceasta Lupu Dragoș a mai fost internat la spitalul de psihiatrie din Chișinău”**.

Instanța de apel a mai indicat că, având în vedere faptul că cadavrul victimei a fost depistat la domiciliul său și al inculpatului, în stare de putrefacție, **unde era prezent și inculpatul și unde nu erau semne de efracție și de intrare a unor persoane străine**, prima instanță just a constatat dovedit în afara oricărui dubiu rezonabil că fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e¹) și j) Cod penal, a fost săvârșită anume de Lupu Dragoș.

De asemenea, instanța de apel a susținut că nu pot fi reținute nici alegațiile

avocatului inculpatului precum că în privința inculpatului Lupu Dragoș nu poate fi aplicată de către instanța de judecată măsura de constrângere cu caracter medical, or instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 23 Cod penal, or, potrivit **raportului de expertiză judiciară nr. 201836S0108 din 30 noiembrie 2018**, în urma examinării lui Lupu Dragoș de către comisia de experți ai Serviciului Psihiatrie Medico-legală a Centrului Medico-legal, mun. Chișinău, s-a concluzionat că Lupu Dragoș suferă de maladie psihică cronică: „Tulburare organică de personalitate în cadrul epilepsiei cu crize convulsive poliforme și stări psihotice periodice (psihoze și disforii)”. Conform stării psihice actualmente, Lupu Dragoș nu are capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu le poate dirija, deci nu poate acționa cu discernământ. La momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, cet. Lupu Dragoș suferea de maladie psihică cronică: „Tulburare organică de personalitate în cadrul epilepsiei cu crize convulsive poliforme și stări psihotice periodice (psihoze și disforii). Conform stării psihice, bănuitul Lupu Dragoș, în perioada comiterii infracțiunii incriminate nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu putea dirija cu acțiunile sale, deci nu putea acționa cu discernământ. În cazul dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția bănuितului, comisia de experți judiciari psihiatri pledează ca cet. Lupu Dragoș să fie recunoscut IRESPONSABIL. Luând în considerație faptul că Lupu Dragoș suferă de maladie psihică cronică: „Tulburare organică de personalitate în cadrul epilepsiei cu crize convulsive poliforme și stări psihotice periodice (psihoze și disforii) comportamentul acestuia este periculos pentru societate, având atitudinea critică față de starea sa de sănătate și comportament absent, el nu poate fi supus răspunderii penale în locurile de detenție. Neavând careva contraindicații privitor la tratamentul forțat, **i se recomandă aplicarea măsurilor prin constrângere cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă (IMSP SCP)**. Actualmente bănuitul Lupu Dragoș, conform stării psihice nu este în stare să înțeleagă caracterul faptei săvârșite și de a face declarații pe marginea cazului dat. În prezent, conform stării psihice, bănuitul Lupu Dragoș, are capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale absentă, deci nu poate acționa cu discernământ.

Subsevent, instanța de apel a mai indicat că, nu poate fi reținută poziția apelantului precum că, instanța a emis o sentință prin care a dispus instituirea măsurii de constrângere cu caracter medical, însă în acest sens nu a declarat că Lupu Dragoș este recunoscut IRESPONSABIL or, instanța de fond, având în vedere circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului, faptul că, potrivit rezultatelor raportului de expertiză psihiatrică legală nr. 201836S0108 din 30.11.2018, inculpatul la momentul comiterii faptei suferea de o boală psihică, care îl făcea să nu își dea seama de acțiunile sale și nu le putea dirija, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere riguroasă, a conchis de a absolvi inculpatul Lupu Dragoș de răspundere penală și de a aplica față de el măsura de constrângere

cu caracter medical sub formă de internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă (IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie).

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând:

- instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului bazându-se exclusiv pe declarațiile martorilor care în ansamblu nu dovedesc vinovăția inculpatului ci din contra indică la comportamentul liniștit a inculpatului, și pe raportul de expertiză care de asemenea nu dovedește comiterea faptei încriminate de către inculpat ci dovedește doar faptul că Lupu Dragoș suferă de o boală mintală;

- instanța de apel nu a dat apreciere clară și motivată a declarațiilor martorilor și a probelor prezentate, nu le-a coroborat cu celelalte probe ale cauzei, indicând vag și sumar, că apreciind materialul probator în ansamblu se demonstrează vinovăția lui Lupu Dragoș;

- a avut loc încălcarea art. 6 § 1 al Convenției CEDO (dreptul la un proces echitabil), conform jurisprudenței CtEDO, stipulată și în Hotărârea din 22 mai 2014 (*cauza Ilgar Mammadov contra Azerbaidjanului*), în care se menționează că instanțele naționale nu au abordat sau au păstrat tăcere cu privire la o serie de inconsecvențe în ceea ce privește dovezile folosite pentru condamnarea reclamantului, în ciuda obiecțiilor repetate ale apărării cu privire la dovezile defecte sau false, în cadrul procedurilor reclamantul s-a plâns în mod repetat de dovezi eronate interpretate sau greșite, însă fără succes;

- de către acuzare nu au fost administrate legal suficiente probe care ar confirma vinovăția lui Lupu Dragoș în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹), j) Cod penal;

- instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective;

- în instanța de apel cauza a fost judecată în lipsa lui Lupu Dragoș, instanța făcând trimitere la raportul de expertiză psihiatrică nr. 201836S0108 din 30.11.2018 potrivit căruia Lupu Dragoș, conform stării psihice nu este în stare să înțeleagă caracterul faptei săvârșite și de a face declarații pe marginea cazului dat. Or considerăm ilegale acțiunile instanței care s-a bazat pe un raport de expertiză din anul 2018 fără a stabili situația reală la momentul de față a lui Lupu Dragoș, conducându-se de prevederile art. 469 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia, or articolul la care instanța a făcut trimitere nici măcar nu prevede temeiuri de examinarea a cauzei în lipsa inculpatului, de aici se dovedește faptul că instanța de apel evaziv a examinat cauza și a pronunțat o hotărâre ilegală, aceste, încălcări nu au fost analizate de către instanța de apel, mult mai mult însăși instanța de apel le-a comis fără a da o motivare logică și concretă a consecințelor acestor încălcări, prin prisma prevederilor Codului de procedură

penală și jurisprudenței CEDO;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a argumentat suficient soluția.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii,

dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul indică ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală, în sensul că: judecata a avut loc fără participarea inculpatului când participarea lor era obligatorie potrivit legii; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, Colegiul penal lărgit va supune sintezei decizia instanței de apel, în cumul cu sentința primei instanțe, din motiv, că instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor enunțate în sentință, respectiv și decizia instanței de apel conține erori.

Colegiul penal lărgit menționează că, dispozitivul sentinței în privința unei persoane care a comis o faptă prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate trebuie să cuprindă indicația prevăzută de art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, că persoana se absolvă de răspundere penală pe motiv că fapta a fost comisă în stare de iresponsabilitate, sau de pedeapsă, ce nu se regăsește în speța dată și provoacă neclaritate.

În acest sens, Colegiu penal lărgit indică că, prima instanță recunoscând că Lupu Dragoș a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e¹), j) Cod penal, aplicând măsura de constrângere cu caracter medical sub formă de internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă, deși în partea descriptivă a sentinței(f.d. 229 v. I) a motivat despre absolvirea de răspundere penală a inculpatului Lupu Dragoș pe motiv că, prin raportul de expertiză judiciară din 30.11.2018, inculpatului i se recomandă aplicarea măsurilor prin constrângere cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă(IMSP SCP), menționând și prevederile art. 499 Cod de procedură penală, în partea dispozitivă a sentinței, a omis de a aplica prevederile art. 499 Cod de procedură penală, or, prima instanță nu a indicat în dispozitiv că inculpatul este absolvit de răspundere penală, și că fapta a

fost comisă în stare de iresponsabilitate, iar instanța de apel nu a corectat această eroare.

În continuare, Colegiul penal lărgit, menționează că, deși avocatul Gamurari Victoria în apelul depus în numele inculpatului, a indicat: „*La caz, instanța în partea dispozitivă a Sentinței nu-l declară iresponsabil pe Dragoș Lupu, dar îi aplică măsura medicală cu caracter de constrângere*”, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestui argument, mai mult, verificând superficial legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel nu a corectat eroarea comisă de prima instanță și a menținut sentința fără a corecta eroarea primei instanțe.

Totodată în apel partea apărării a criticat vinovăția inculpatului, indicând că nu există mijloace de probă care ar confirma vinovăția inculpatului, la ce instanța de apel iarăși superficial s-a pronunțat prin preluarea descrierii probelor din sentință, fără a indica care din ele confirmă vinovăția inculpatului cu certitudine.

Un alt aspect rămas fără atenția instanței de apel este faptul că reprezentantul legal al inculpatului – Cocarcea Angela, nu a susținut apelul părții apărării, solicitând respingerea lui (f.d. 247 v.I), iar inculpatul cu motivarea că medicul nu permite a lipsit la ședința de judecată în instanța de apel(f.d. 246 v.I) fără a fi anexat la dosar vre-un document cu așa interzicere pentru ședința din 05.06.2019.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală:

(1) Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

(5) Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor relevante invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia atacată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs ordinar.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra, și a examinat și motivat superficial decizia pronunțată, prin ce pe cale de consecință se atestă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și dispozitivul hotărîrii este expus neclar, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în baza căruia decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

7. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra tuturor motivelor indicate în apelul av. Gamurari Victoria și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul

ordinar declarat, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să – și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Lupu Dragoș XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **19 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor